

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 22.10.2002

COM(2002) 586 τελικό

2000/0331 (COD)

ΓΝΩΜΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ,
επί των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
στην κοινή θέση του Συμβουλίου σχετικά με την
πρόταση**

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων
σχετικά με το περιβάλλον, η οποία τροποποιεί τις οδηγίες 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του
Συμβουλίου όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη**

ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

σύμφωνα με το άρθρο 250, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ,
επί των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
στην κοινή θέση του Συμβουλίου σχετικά με την
πρόταση**

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων
σχετικά με το περιβάλλον, η οποία τροποποιεί τις οδηγίες 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του
Συμβουλίου όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το άρθρο 251 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι η Επιτροπή οφείλει να εκδώσει γνώμη επί των τροπολογιών που προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε δεύτερη ανάγνωση. Η Επιτροπή εκθέτει παρακάτω τη γνώμη της επί των 19 τροπολογιών που προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

2. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

- Ημερομηνία διαβίβασης της πρότασης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (COM(2000) 839 τελικό – 2000/0331(COD)): 18 Ιανουαρίου 2001
- Ημερομηνία κατά την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε γνώμη σε πρώτη ανάγνωση: 23 Οκτωβρίου 2001
- Ημερομηνία κατά την οποία η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εξέδωσε γνώμη: 30 Μαΐου 2001
- Ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή των Περιφερειών εξέδωσε γνώμη: 14 Ιουνίου 2001
- Ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή εξέδωσε την τροποποιημένη της πρόταση, (COM(2001) 779 τελικό – 2000/0331(COD)): 12 Δεκεμβρίου 2001
- Ημερομηνία κατά την οποία το Συμβούλιο εξέδωσε την κοινή θέση: 25 Απριλίου 2002
- Ημερομηνία κατά την οποία η κοινή θέση παρελήφθη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: 30 Μαΐου 2002
- Ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή κοινοποίησε τις απόψεις της επί της κοινής θέσης: 27 Μαΐου 2002

Στις 5 Σεπτεμβρίου 2002 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε 19 τροπολογίες σε δεύτερη ανάγνωση. Η πλειονότητα των τροπολογιών αποσκοπούν στην επέκταση του πεδίου εφαρμογής και του περιεχομένου της συμμετοχής του κοινού και, εν μέρει, της συναφούς πρόσβασης στη δικαιοσύνη, εν συγκρίσει με την κοινή θέση. Σε ορισμένα σημεία, οι τροπολογίες αποσκοπούν να ενισχύσουν την πρόταση της Επιτροπής και να εκφράσουν καλύτερα τη Σύμβαση του Aarhus. Άλλα σημεία προχωρούν πέραν της Σύμβασης του Aarhus ή επαναλαμβάνουν υφιστάμενες διατάξεις άλλης νομοθεσίας.

3. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η οδηγία, εφόσον εγκριθεί, θα συμβάλει στην εφαρμογή της Σύμβασης του Aarhus¹, όσον αφορά τον "δεύτερο πυλώνα" της που αφορά τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα. Επιπλέον, άλλη πρόσφατη κοινοτική νομοθεσία ενσωματώνει ήδη τις αρχές της Σύμβασης του Aarhus όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού, και η πρόταση για την πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες υπόκειται αυτή τη στιγμή στη διαδικασία συμβιβασμού. Οι υπόλοιπες προτάσεις, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως ο τρίτος πυλώνας και σχετικά με την εφαρμογή της Σύμβασης του Aarhus στα θεσμικά όργανα της Κοινότητας, εκπονούνται επί του παρόντος από τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Η προτεινόμενη οδηγία συμπληρώνει ή τροποποιεί πολλές υφιστάμενες οδηγίες, εισάγοντας τις απαιτήσεις της Σύμβασης του Aarhus για συμμετοχή του κοινού. Αποσκοπεί να διασφαλίσει ότι οι βασικές διαδικασίες είναι συμβατές σε όλα τα κράτη μέλη, καθώς και σε περιπτώσεις με διασυνοριακή διάσταση. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η πρόταση αναθέτει στα κράτη μέλη τις διαδικαστικές λεπτομέρειες και την εφαρμογή των 'ελαστικών νομοθετικών διατάξεων' (soft law) της Σύμβασης του Aarhus.

Πιο συγκεκριμένα, η πρόταση:

- διατυπώνει απαιτήσεις για τη συμμετοχή του κοινού στην προετοιμασία ορισμένων *σχεδίων και προγραμμάτων* που πρόκειται να εγκριθούν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις οδηγίες που αφορούν τον τομέα του περιβάλλοντος, κυρίως σχετικά με τα απόβλητα, τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα και τη νιτρορρύπανση των υδάτων (*άρθρο 2 και παράρτημα Ι*). Αυτό συμβάλλει στην εκτέλεση του *άρθρου 7* της Σύμβασης του Aarhus, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού στην προετοιμασία σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον. Στο μέλλον, οι σχετικές νέες νομοθετικές προτάσεις θα ενσωματώνουν εξ αρχής τις απαιτήσεις της Σύμβασης του Aarhus. Άλλα νομικά μέσα που έχουν εγκριθεί πρόσφατα προβλέπουν ήδη τη συμμετοχή του κοινού στην υλοποίηση των σχετικών σχεδίων ή προγραμμάτων, όπως η οδηγία 2001/42/EK για την Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση (η 'οδηγία SEA' (Strategic Environmental Assessment))² και η οδηγία πλαίσιο περί υδάτων 2000/60/EK³. Το κείμενο της κοινής θέσης διευκρινίζει ότι στο μέτρο που οι συγκεκριμένες οδηγίες προβλέπουν τη συμμετοχή του κοινού, εφαρμόζονται οι διατάξεις τους.

¹ Σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών (ΗΕ/ΟΕΕ) σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη όσον αφορά περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπεγράφη από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη τον Ιούνιο του 1998 και τέθηκε σε ισχύ τον Οκτώβριο του 2001.

² Οδηγία 2001/42/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων.

³ Οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων.

- τροποποιεί την οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων (η ‘οδηγία ΕΙΑ’ (environmental impact assessment))⁴ και την οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (η ‘οδηγία IPPC’ (integrated pollution prevention and control))⁵, προκειμένου να ενσωματώσει πλήρως τις απαιτήσεις για τη συμμετοχή του κοινού του άρθρου 6 της Σύμβασης του Aarhus (‘συμμετοχή του κοινού σε αποφάσεις που αφορούν ειδικές δραστηριότητες οι οποίες ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον’). Αμφότερες οι οδηγίες καλύπτουν δραστηριότητες που παρατίθενται στο παράρτημα Ι της Σύμβασης του Aarhus, οι οποίες ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Το σχέδιο οδηγίας περιλαμβάνει επίσης διατάξεις για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε σχέση με τις αποφάσεις, πράξεις και παραλείψεις, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων για τη συμμετοχή του κοινού σε σχέση με τα εν λόγω έργα, με σκοπό την εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 2 της Σύμβασης.

4. ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Στις 5 Σεπτεμβρίου 2002, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε 19 τροπολογίες. 2 τροπολογίες μπορούν να γίνουν δεκτές από την Επιτροπή στο σύνολό τους [τροπολογίες 15 και 19]. 4 τροπολογίες μπορούν να γίνουν δεκτές κατ’ αρχήν [τροπολογίες 3, 4, 11 και 12], υπό την επιφύλαξη επαναδιατύπωσής τους. Οι υπόλοιπες τροπολογίες δεν μπορούν να γίνουν δεκτές από την Επιτροπή [τροπολογίες 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 16, 17, 18].

4.1. Τροπολογίες που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή

Η Επιτροπή αποδέχεται την τροπολογία **15**. Η εν λόγω τροπολογία αναφέρεται στο άρθρο 4 σημείο 3 της κοινής θέσης που τροποποιεί το άρθρο 15 της οδηγίας IPPC. Η τροποποίηση προβλέπει ευρύτερη συμμετοχή του κοινού κατά την αναπροσαρμογή των αδειών που εκδίδονται δυνάμει της οδηγίας IPPC απ’ ό,τι η κοινή θέση. Η Επιτροπή δεν συμφώνησε επί του συγκεκριμένου σημείου στην κοινή θέση, δεδομένου ότι η διατύπωσή του για την αναπροσαρμογή των αδειών δημιουργεί νομική αβεβαιότητα. Δίνει μεγάλη διακριτική ευχέρεια στα κράτη μέλη και, τελικά, στις αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με την αναπροσαρμογή των αδειών. Αυτό θα οδηγήσει σε πρακτικές που θα αποκλίνουν κατά πολύ και ενδεχομένως θα έχει ως αποτέλεσμα η συμμετοχή του κοινού να γίνεται μόνο σε ορισμένες περιπτώσεις αναπροσαρμογής αδειών παρά να αποτελεί τον κανόνα. Η τροπολογία **15** αναγάγει τη συμμετοχή του κοινού σε υποχρέωση, τουλάχιστον για τις πιο σχετικές περιπτώσεις αναπροσαρμογής αδειών, που είναι αυτές που καλύπτονται από το άρθρο 13 της οδηγίας IPPC. Ενώ η πρόταση της Επιτροπής συμπεριέλαβε την αναπροσαρμογή των αδειών ως τέτοια, η τροπολογία εξακολουθεί να ευθυγραμμίζεται με το άρθρο 6 παράγραφος 10 της Σύμβασης του Aarhus.

Η Επιτροπή κάνει δεκτή την τροπολογία **19** επί του παραρτήματος II. Η τροπολογία συμπληρώνει το κείμενο του νέου παραρτήματος V της οδηγίας IPPC, καθιστώντας σαφή τα στάδια της συμμετοχής του κοινού.

⁴ Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον.

⁵ Οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης.

4.2. Τροπολογίες που έγιναν δεκτές κατ' αρχήν από την Επιτροπή

Η Επιτροπή δέχεται κατ' αρχήν την τροπολογία 3 (αιτιολογική σκέψη 3), μνημονεύοντας ότι η αποτελεσματική συμμετοχή του κοινού συμβάλλει στην *“υποστήριξη εκ μέρους του κοινού των αποφάσεων που λαμβάνονται”*. Η Επιτροπή δέχεται να προστεθεί η εν λόγω αναφορά στην διατύπωση. Η αιτιολογική σκέψη πρέπει να διατυπωθεί ως εξής:

Αιτιολογική σκέψη 3

Η αποτελεσματική συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων παρέχει στο κοινό τη δυνατότητα να εκφράζει, και στον φορέα λήψης των αποφάσεων να λαμβάνει υπόψη, απόψεις και ανησυχίες ενδεχομένως σχετικές με τις εν λόγω αποφάσεις, ενισχύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την εγκυρότητα και τη διαφάνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και συμβάλλοντας στην **ενημέρωση του κοινού για περιβαλλοντικά θέματα και στην υποστήριξη εκ μέρους του κοινού των αποφάσεων που λαμβάνονται**.

Η Επιτροπή δέχεται κατ' αρχήν την τροπολογία 4 (αιτιολογική σκέψη 6). Μεταξύ των στόχων της Σύμβασης του Aarhus, η τροπολογία αναφέρεται στην *“επιθυμία κατοχύρωσης των δικαιωμάτων συμμετοχής του κοινού στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων οι οποίες έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον”*. Αντικαθιστά τη φράση *“... κατοχύρωσης των δικαιωμάτων συμμετοχής του κοινού σε ορισμένα είδη διαδικασιών λήψης αποφάσεων για το περιβάλλον”* της κοινής θέσης. Η Επιτροπή αποδέχεται την επαναδιατύπωση σύμφωνα με το κείμενο για τους ‘στόχους’ του άρθρου 1 της Σύμβασης. Η αιτιολογική σκέψη πρέπει να διατυπωθεί ως εξής:

Αιτιολογική σκέψη 6

Μεταξύ των στόχων της Σύμβασης του Aarhus είναι η επιθυμία κατοχύρωσης των δικαιωμάτων συμμετοχής του κοινού **στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα**, προκειμένου να συμβάλλει στην προστασία του δικαιώματος διαβίωσης σε περιβάλλον κατάλληλο για την προσωπική υγεία και ευημερία.

Η τροπολογία 11 μπορεί να γίνει αποδεκτή κατ' αρχήν, με την επιφύλαξη επαναδιατύπωσης. Η εν λόγω τροπολογία μετατρέπει την εξαίρεση που προβλέπεται από την οδηγία ‘ΕΙΑ’ 85/337/ΕΟΚ για έργα που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας από μια γενικής φύσεως εξαίρεση, σε μια εξαίρεση που πρέπει να αποφασίζεται από τα κράτη μέλη κατά περίπτωση. Η τροπολογία αποσκοπεί να εκφράσει το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της Σύμβασης του Aarhus, το οποίο είναι σχετικό, δεδομένου ότι οι δραστηριότητες που καλύπτονται από την οδηγία ‘ΕΙΑ’ είναι δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) και στο παράρτημά Ι της Σύμβασης του Aarhus. Για να αποδεχθεί η Επιτροπή την τροπολογία, πρέπει αυτή να επαναδιατυπωθεί εν μέρει ώστε να αναφέρεται σωστά στην οδηγία ‘ΕΙΑ’ και να αντικατοπτρίζει καλύτερα την διατύπωση της Σύμβασης στο πλαίσιο της εν λόγω οδηγίας. Η σωστή διατύπωση που προτείνεται είναι η εξής:

Άρθρο 3 παράγραφος 1α (νέα)

(Άρθρο 1 παράγραφος 4 (οδηγία 85/337/ΕΟΚ))

Η παράγραφος 4 του άρθρου 1 αντικαθίσταται από τα ακόλουθα: “Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν κατά περίπτωση [...], να μην εφαρμόσουν την παρούσα οδηγία σε έργα που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας, εάν **θεωρούν ότι** μια τέτοια εφαρμογή θα είχε αρνητικές **επιπτώσεις** σε σχέση με τους **εν λόγω σκοπούς**.”

Η Επιτροπή αποδέχεται κατ' αρχήν την τροπολογία **12** προσθέτοντας τη νέα παράγραφο 1β) στο άρθρο 3. Η εν λόγω τροπολογία απαιτεί να παρέχονται επίσης πληροφορίες ακόμη και όταν έχει αναληφθεί κάποια άλλη μορφή εκτίμησης κατά την εξαίρεση ενός ειδικού έργου από την οδηγία 'ΕΙΑ'. Εντούτοις, η τροπολογία χρειάζεται επαναδιατύπωση. Η ακόλουθη διατύπωση θα ήταν καταλληλότερη:

Άρθρο 3 παράγραφος 1β (νέα)

(Άρθρο 2 παράγραφος 3 (οδηγία 85/337/ΕΟΚ))

1β) Στο άρθρο 2 παράγραφος 3, τα στοιχεία α) και β) αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

“α) εξετάζει εάν θα ήταν κατάλληλη κάποια άλλη μορφή εκτίμησης·

β) θέτει στη διάθεση του **ενδιαφερόμενου** κοινού τις πληροφορίες που έχουν αποκτηθεί **στο πλαίσιο άλλων μορφών εκτίμησης** που αναφέρονται στο στοιχείο α), πληροφορίες που αφορούν την απόφαση για εξαίρεση [...] και **τους λόγους για τους οποίους γίνεται εξαίρεση.**”

4.3. Τροπολογίες τις οποίες απέρριψε η Επιτροπή

Η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδεχθεί την τροπολογία **1**, η οποία εισάγει νέο κείμενο στην αιτιολογική σκέψη 2. Η αιτιολογική σκέψη όπως επαναδιατυπώνεται, δεν συνάδει με τα άρθρα της οδηγίας.

Για τον ίδιο λόγο, η τροπολογία **2** δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Η εν λόγω τροπολογία εισάγει νέα αιτιολογική σκέψη, η οποία, ενώ είναι γενικώς σχετική, δεν απαιτείται για να δικαιολογήσει το κείμενο της οδηγίας.

Η τροπολογία **5** επί της αιτιολογικής σκέψης 9 για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, αναφέρεται όχι μόνο στο άρθρο 6 της Σύμβασης του Aarhus, αλλά επίσης και σε “*άλλα σχετικά άρθρα*”. Η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδεχθεί την εν λόγω τροπολογία, δεδομένου ότι τα άρθρα για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη αφορούν μόνο τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για έργα που καλύπτονται από το άρθρο 6 της Σύμβασης του Aarhus.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδεχθεί την τροπολογία **6**, η οποία τροποποιεί την αιτιολογική σκέψη 10 όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού στην προετοιμασία σχεδίων και προγραμμάτων στον τομέα του περιβάλλοντος. Η τροπολογία δεν συνάδει με τα άρθρα της προτεινόμενης οδηγίας, η οποία αναφέρεται σε σχέδια και προγράμματα που πρέπει να καταρτιστούν σύμφωνα με ορισμένες οδηγίες του τομέα του περιβάλλοντος.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να κάνει δεκτές τις τροπολογίες **7** και **13**. Οι εν λόγω τροπολογίες απαιτούν από οι δημόσιες αρχές “εφόσον εξετάσουν τις ανησυχίες και τις απόψεις που έχουν εκφραστεί από το κοινό” να καταβάλουν “εύλογες προσπάθειες για να απαντήσουν στο κοινό ατομικά ή συλλογικά, εξηγώντας τις πιθανές επιπτώσεις της συμμετοχής του κοινού στο σχετικό θέμα”, τόσο όσον αφορά τα σχέδια και τα προγράμματα (τροπολογία 7 επί του άρθρου 2), όσο και όσον αφορά τα σημαντικά από περιβαλλοντική άποψη έργα σύμφωνα με την οδηγία 85/337/ΕΟΚ ΕΙΑ (τροπολογία 13 επί του άρθρου 3). Σε σχέση με τα σχέδια και τα προγράμματα (τροπολογία 7), η Επιτροπή έκανε δεκτή κατ' αρχήν μια παράλληλη τροπολογία σε πρώτη ανάγνωση, και το σχετικό κείμενο έχει ενσωματωθεί στην κοινή θέση. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με την κοινή θέση, η αρμόδια αρχή *οφείλει να καταβάλει εύλογες προσπάθειες για να πληροφορήσει το κοινό σχετικά με τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί και τους λόγους και προβληματισμούς επί των οποίων βασίζονται οι εν λόγω αποφάσεις*”. Σε σχέση με την τροπολογία 13, αυτό ήδη προβλέπεται από το άρθρο 9 της οδηγίας ‘ΕΙΑ’. Οι πρόσθετες απαιτήσεις θα αποτελούσαν δυσανάλογο διοικητικό φορτίο και επανάληψη των απαιτήσεων.

Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποδεχθεί την τροπολογία **8** σύμφωνα με την οποία οι ρυθμίσεις για τη συμμετοχή του κοινού που πρέπει να καθοριστούν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 2, “*μπορούν να περιλαμβάνουν επιμόρφωση του κοινού σχετικά με τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων ή με τη χρηματοδότηση μιας τέτοιας επιμόρφωσης*.” Μια τέτοια αναφορά δεν συνάδει με το κείμενο του άρθρου 2, όπου οι ‘αναλυτικές ρυθμίσεις’ θεωρείται ότι έχουν πρακτικό χαρακτήρα. Επιπλέον, η διατύπωση “μπορούν να περιλαμβάνουν” δεν παρέχει προστιθέμενη αξία στο πλαίσιο της οδηγίας.

Η τροπολογία **9** επί του άρθρου 2 παράγραφος 4 αφορά την πιθανή εξαίρεση από την υποχρέωση συμμετοχής του κοινού σε σχέδια και προγράμματα “*που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας*”. Ενώ η διατύπωση της κοινής θέσης παραπέμπει σε μια γενικευμένη εξαίρεση, η τροπολογία αφήνει στα κράτη μέλη να αποφασίσουν, “*κατά περίπτωση, να μην εφαρμόσουν το παρόν άρθρο σε σχέδια και προγράμματα που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας, εάν μια τέτοια εφαρμογή θα είχε αρνητικές επιπτώσεις στα σχέδια και τα προγράμματα ή σε αποφάσεις που εφαρμόστηκαν σε περίπτωση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης*”. Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να δεχθεί την εν λόγω τροπολογία. Ενώ η διατύπωσή της εμπνέεται από το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της σύμβασης του Aarhus, η εν λόγω διάταξη αναφέρεται σε σημαντικά από περιβαλλοντική άποψη έργα. Η διάταξη της κοινής θέσης έχει εκπονηθεί ευθυγραμμισμένη με την οδηγία 2001/42/ΕΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων στο περιβάλλον (‘η ‘οδηγία SEA’). Πρέπει να διατηρηθεί χάριν της συνοχής μεταξύ των δύο οδηγιών που πραγματεύονται τα ‘*σχέδια και προγράμματα*’. Επίσης, όσον αφορά τα εξαιρούμενα ‘σχέδια και προγράμματα’, η διατύπωση είναι πιο περιοριστική, στοχεύοντας εκείνα που “*σχεδιάστηκαν απλώς για σκοπούς εθνικής άμυνας*”. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι, δεδομένης της φύσης των σχεδίων και των προγραμμάτων που καλύπτονται από την παρούσα πρόταση, η διάταξη είναι πολύ περιορισμένης δυναμικής πρακτικής αξίας.

Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποδεχθεί την τροπολογία **10**, η οποία προσθέτει τη νέα παράγραφο 5α στο άρθρο 2. Αυτή θα εισήγαγε την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε σχέση με τα σχέδια και προγράμματα υπό τον όρο της συμμετοχής του κοινού σύμφωνα με την προτεινόμενη οδηγία. Η κοινή θέση προβλέπει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε σχέση με σημαντικά από περιβαλλοντική άποψη έργα. Για τα σχέδια και προγράμματα, η πρόσβαση στη δικαιοσύνη δεν απαιτείται ρητώς από τη Σύμβαση του Aarhus, ούτε προβλέπεται σύμφωνα με την οδηγία ‘SEA’. Η απαίτηση για πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιορισμένο αριθμό σχεδίων και προγραμμάτων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία θα δημιουργούσε μια ασυνάρτητη από νομική άποψη κατάσταση. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής καταρτίζουν επί του παρόντος νομοθετική πρόταση προκειμένου να αντιμετωπίσουν

ολοκληρωμένα τον τρίτο πυλώνα της Σύμβασης του Aarhus, στο πλαίσιο του οποίου το περιεχόμενο της τροπολογίας θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί σε ορίζοντο επίπεδο.

Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να κάνει δεκτές τις τροπολογίες **14** και **16**. Οι εν λόγω τροπολογίες απαιτούν οι πληροφορίες σχετικά με την απόφαση που έχει εφαρμοστεί δυνάμει της οδηγίας EIA (τροπολογία 14) και της οδηγίας IPPC (τροπολογία 16) αντιστοίχως να περιλαμβάνουν επίσης *“πρακτική καθοδήγηση σχετικά με τη διαδικασία επιδίωξης επανεξέτασης ...”*. Οι τροπολογίες υποβλήθηκαν επίσης σε πρώτη ανάγνωση και η Επιτροπή συμφώνησε κατ’ αρχήν. Συνεπώς, η κοινή θέση απαιτεί ήδη από τα κράτη μέλη *“να διασφαλίσουν ότι οι πληροφορίες σχετικά με την πρόσβαση στις διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες επανεξέτασης τίθενται στη διάθεση του κοινού”* (στο άρθρο 10α της οδηγίας EIA και 15α της οδηγίας IPPC), διατύπωση που έχει ληφθεί από τη Σύμβαση του Aarhus. Υπό το φως των συγκεκριμένων αλλαγών που έχουν ήδη γίνει, οι τροπολογίες 14 και 16 είναι περιττές και πιθανόν να δώσουν λαβή για σύγχυση.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να κάνει δεκτή την τροπολογία **17**, η οποία θα μειώσει την προθεσμία εφαρμογής από 2 έτη σε 12 μήνες μετά από τη θέση σε ισχύ της οδηγίας. Η ενσωμάτωση των απαιτήσεων για τη συμμετοχή του κοινού στις διοικητικές διαδικασίες ενδεχομένως να συνεπάγεται τροποποίηση των υφιστάμενων κανόνων που αφορούν ορισμένα επίπεδα κυβέρνησης και διαδικασιών. Ως εκ τούτου, οι 12 μήνες που προτείνονται θεωρούνται εξαιρετικά σύντομοι. Συγκριτικά, η οδηγία SEA προβλέπει 3 έτη.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να κάνει δεκτή την τροπολογία **18**, η οποία προσθέτει ένα επιπλέον σημείο στο παράρτημα I, σχετικά με τα σχέδια και προγράμματα που καλύπτονται από την οδηγία. Η τροπολογία εκτείνει σημαντικά το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, συμπεριλαμβάνοντας *“άλλη κοινοτική νομοθεσία, σχέδια και προγράμματα, τα οποία μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον ή στην ατομική και δημόσια υγεία και ευημερία, η εφαρμογή των οποίων απαιτεί να λαμβάνεται υπόψη το άρθρο 6 της Συνθήκης”*. Στο βαθμό που η διατύπωση αναφέρεται στη συμμετοχή του κοινού κατά την προετοιμασία της κοινοτικής νομοθεσίας, η παρούσα οδηγία δεν αποτελεί το κατάλληλο νομικό μέσο. Επιπλέον, η δημόσια συμμετοχή κατά την προετοιμασία της νομοθεσίας διατυπώνεται ως *‘ελαστικές νομοθετικές διατάξεις’* στη σύμβαση του Aarhus. Όσον αφορά τα *‘σχέδια και προγράμματα’*, η τροπολογία παρεκκλίνει σημαντικά από την αρχική προσέγγιση να καλυφθούν τα σαφώς προσδιορισμένα σχέδια και προγράμματα στον τομέα του περιβάλλοντος. Δεν παρέχει επαρκή νομική βεβαιότητα σχετικά με το ποια σχέδια και προγράμματα καλύπτονται. Επιπλέον, ενδεχομένως επαναλαμβάνει μέτρα που υπάρχουν σε διαφορετικά νομοθετικά κείμενα. Ειδικότερα, σύμφωνα με την οδηγία SEA 2001/42/EK, προβλέπεται η συμμετοχή του κοινού σύμφωνα με τη Σύμβαση του Aarhus σε σχέση με τα καλυπτόμενα σχέδια και προγράμματα.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της όπως εκτίθεται ανωτέρω.